

Jeg vil altsaa tillade mig at slaa fast som min Opfattelse, at Hensigten med denne Lov naas ikke, idet man lige saa lidt i Fremtiden som tidligere vil være i Stand til at holde paa de Folk, der uddannes paa Skolen. Det kan man kun, hvis man kan komme meget højere op med Lønningerne. Nu bliver Antallet af Assistenten kun $\frac{1}{4}$, skønt Udgiften er lige saa stor som tidligere, og man hindrer ogsaa Tilgang fra Underklassen og Middelstandens Børn ved at indskrænke Antallet af Elever. Der begaas en Uretfærdighed mod de gamle Assistenten, og man uddyber Kløften mellem Officerer og Underofficerer. Det er, hvad en tysk Kritiker har kaldt „Verschlimmbesserung“.

Idet jeg taler om disse Forhold vedrørende Marineministeriet, vil jeg gøre et Par Bemærkninger om Underofficererne. Den omtalte Lov af 15. Maj 1903 vedrører ogsaa deres Forhold paa en Måade, som vistnok ikke havde været nødvendig. Den højtærede Minister holdt meget strengt paa, at det skulde slaas fast i Loven, at Underofficerer med Undtagelse af 1ste Klasse 1ste Grad skulde være pligtige til at deltage personlig i Arbejdet. Tidligere har Forholdet vistnok været det, at Underofficererne ganske frivilligt, uden at der stod noget i Loven derom, deltog i Arbejdet, og jeg tror derfor ogsaa, at man uden Skade havde kunnet lade det blive ved det gamle Forhold. Ministeren vilde dog have det slaas fast i Loven, og det har vakt en Del ondt Blod. Jeg ved ikke, om det er rigtigt, hvad et københavnsk Organ har meddelt. Det er for øvrigt et Organ, som til enhver Tid forsvarer Ministeriet i tykt og tyndt, selv Manøvrerne. Alligevel er det kommet til at omtale Ting angaaende denne Sag, som jeg vægrer mig ved at tro paa, medmindre den højtærede Minister eventuelt bekræfter det. Dette Blad siger for øvrigt akkurat det samme, som jeg sagde ved Lovens Behandling, nemlig at denne Lov har en uheldig Tendens, og det kan for saa vidt kun glæde mig, at man saaledes fra Venstres Side optager den Kritik, isom jeg fremsatte den Gang. Men dette Blad paastaar, at Vilkaarligheden fra enkelte Officerers Side skal være gaet saa vidt, at man f. Eks. har beordret 2den Klassen Underofficerer til at rense Klosetter, og da saa vedkommende nægtede det, fik han Straf. Ja, en Officer er endogsaa gaet saa vidt, at han har tilladt sig at kommandere en Underofficer op i Stortoppen for at se, om der var Søm i Vimplen, noget Sludder i sig selv selvfølgelig, men

naar Folk have Raadighed over andre Mennesker, kunne de mange Gange forfalde til Vilkaarligheder. Da vedkommende Underofficer nægtede at gøre dette, skal han have faaet en Straf af 3 Gange 5 Dages Vand og Brød. Som sagt, jeg vægrer mig ved at tro det, forinden jeg har hørt det bekræftet fra anden Side. Det er jo mærkeligt, at naar Overklassens Mennesker eller Overmenneskene tale om Tyende, eller Officerer tale om Underofficerer, kræve de altid mere af dem, end de selv kunne præstere. Der foreligger her en Skrivelse, som blev sendt Udvalget i Fjor fra en Kommandør paa et Panserskib, som havde været paa Togt i 1901. Den Skrivelse blev fremsendt som Støtte for Ministerens Paastand om, at det var nødvendigt, at det kom ind i selve Loven, at Underofficerer skulde deltage i selve Arbejdet. Jeg citerer noget deraf. Kommandøren siger: „Det er i øvrigt meget beklageligt, at selve Kanonkommandørerne ved de større Kanoner ikke en Gang kunne tage paa en Skruenøgle“. Officererne ere de, der have den øverste Ledelse paa Skibet og skulde vel neppe give sig til at kritisere de dem undergivne, naar de neppe ere i Stand til selv at gøre det bedre. Jeg er dog bange for, at vedkommende Kommandør vilde slaa sine Knor dygtigt, hvis han skulde have fat i en Skruenøgle, og derfor er det et rent Overklassesyn, som gør sig gældende i den paagældende Kommandørs Skrivelse, naar han forlanger noget saadant af Underofficerer. Jeg tror, man uden Skade kunde lade det gaa paa den gamle Maner, hvor det gik taalelig godt, og jeg konstaterer derfor kun her, at der begynder at lyde Røster ogsaa uden for denne Sal for at denne Lov var et Misgreb.

I Loven om Underofficerers Lønning blev der tilstaaet Huslejegodtgørelse, naar de ikke fik Kvarter in natura. Jeg troede for øvrigt, at Ministeren den Gang havde den Opfattelse, at det vilde have den Følge, at mange Underofficerer flyttede fra Nyboder. Mange havde ogsaa glædet sig til at komme bort fra de Huler, som mange af de Lejligheder ere, men de bleve stoppede i Farten. Man fortolkede nemlig de nu bestaaende Love saaledes, at man sagde: Naar en Underofficer bor i Nyboder, saa bliver der afdraget Husleje af hans Lønning, men naar han bor i Nyboder, har han Kvarter in natura, og saa faar han ingen Huslejegodtgørelse — han skulde altsaa betale to Gange for den Bolig. Saa vidt jeg ved, er man nu kommen til